

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 13. Concilium Carthaginense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

- Sæculum V.** hanc Epistolam S. Epiphani ad se datam,
A. C. 401. & Epistolam Theophili ad S. Epiphanium
 transtulit. Etiam Epistolam unam Theo-
 phili ad se ipsum datam vertit, in qua
 ille monebat, ut Origenistas, qui in Pa-
 læstina erant, fugeret, & rursus aliam,
ep. 69. in qua Theophilus Episcopum Agatho-
 nem, & Diaconum Athanasium, in eadem
 causa a se missos, ipsi commendat. S. Hiero-
 nymus adjunxit suas Responsorias, in
 quibus Theophili zelum aperte laudat.
 In una earum excusat factum Episcopi
 Jerosolymitani, quod virum suspectum
 suscepisset; ex quo cognoscimus, quod
 hunc Episcopum jam non amplius Ori-
 genistam esse crederet. In altera dicit,
 Theophilum hac super re ad Anastasium
 Papam scripsisse. Interea S. Hierony-
 mus, acceptis duobus libris invektivis
 Rufini, ad eos in sua Apologia responde-
 bat; hanc in tres libros divisam, Pam-
 machio, & Marcellino inscripsit. In li-
 bro primo, a Rufino sibi objecta diluit.
 In secundo, Apologiam ejus ad Anastasium
 Papam directam refutat. In ter-
 tio, ad aliquas Rufini Epistolas, quibus se
 reprehendebat, respondet.

§. XIII.

Concilium Carthaginense.

Ap. Dion. Carthagine decimo quarto Kalendas Ju-
Exig. 83 lii post Consulatum Stiliconis, id est,
 18. Jun.

18. Junii anno 401. Concilium celebra-
 tum, in quo Aurelius Episcopus, is enim
 præerat, effatus est in hunc modum:
*Vobis æque ac mihi, Fratres mei! nota
 est Ecclesiarum Africæ Necessitas. Jam
 expedire videtur, ut aliquem ex nobis e-
 ligamus, qui in Italiam proficiscatur, &
 S. Fratri Nostro Anastasio Sedis Apo-
 stolicæ Episcopo, atque S. Fratri nostro
 Venerio Episcopo Mediolanensi, quanta
 sint mala nostra, referat; ab his enim
 Sedibus venit illa prohibitio, cui ut pro-
 videatur, necessarium esse, agnoscent.
 Maxima est Clericorum penuria, multæ
 Ecclesiæ derelictæ, nullus in aliquibus Dia-
 conus, nequidem illiteratus adest. In-
 tolerabiles auribus nostris sunt languen-
 tium Parochiarum quotidiani questus, &
 ruina innumerabilium animarum, pro
 quibus rationem Deo reddemus. Memori
 animo tenetis haud dubie, in Concilio
 præcedenti fuisse decretum, ut illi, qui in-
 fantes inter Donatistas baptizati, ante-
 quam cognoscendi erroris capaces essent,
 matura deinde ætate, atque cognita causa,
 convertuntur, inter Clericos recipi pos-
 sint, si bonis moribus sint, & Ecclesiæ u-
 tilitas postulet. Sunt etiam aliqui illius
 Sectæ Episcopi, qui cum populis suis ad
 nos redire cupiunt, si ipsis liceat ordinem
 suum conservare. Sed ego quidem existi-
 mo, relinquendum esse hunc casum Fra-*
 P 2 trum

A. C. 401.

Cod. Gr. n.

57. to. 2.

Conc. p. 1642

& 1648.

Sæculum V. *trum Nostrorum iudicio mature exami-*
A. C. 401. *nandum, & eorum sententiam expectan-*
dam. Ipsorum solummodo consensum pe-
timus ad illos ordinandos, qui in infan-
tia baptizati fuere.

Ex hoc Aurelii sermone Clericorum in Africa paucitas patescit, cujus causa erat partim Donatistarum Tyrannis, eorumque multitudo, partim in Clericis deligendis Episcoporum cura, quæ etiam esset maxima, nihilominus Diaconos illiteratos, id est, illius ætatis stilo, tales, qui nec litteras scribere, nec legere novissent, ordinabant, inde etiam conjiciendum, Concilium in Italia actum fuisse, in quo Anastasius Papa, & Venerius Mediolanensis inter ceteros præcipui, prohibuerant, ne Hæretici conversi ordinarentur.

Dion. Exig. Huic Concilio Carthaginensi multi
n.66. Cod. non interfuerunt Episcopi. Sed eodem
Gr.eod.to.2. anno 13. Sept. aliud Concilium Cartha-
Conc. p.1651 gine, ex omnibus Africæ Provinciis generale actum, cui iterum Aurelius præfuit. Ibi recitatae sunt Anastasii Papæ Epistolæ, in quibus Episcopos Africæ paterno affectu hortabatur, ne ea, quæ Donatistæ malis artibus, aut vi efficerent, dissimulatione tegerent. Conjectura est, hanc Papæ Epistolam ad litteras Concilii prioris responsoriam fuisse. Istud vero Concilium ob Papæ charitatem Gra-
 tias

tias Deo agit; (*) verumtamen statuit, Sæculum V.
A. C. 401.
Donatistas leniter esse tractandos, & ar-

gumentis potius, quam alia via quacun- n. 67.
que reducendos. Igitur decreverunt;

scriberent Patres ad Magistratus Africae,
ut Ecclesiam Catholicam adjutam vel-
lent, in ea, quæ in omnibus locis, ubi
Maximianistæ Ecclesias habuissent, acta
essent, inquirerent, eosque Actis publicis n. 68.
obedire cogerent. Ita futurum, ut veri-

tas ad omnium notitiam perveniret. Ex
Episcopis Catholicis aliquos esse mittendos,
qui Donatistas exhortarentur, ut redirent;
& in mentem reducerent, qua

lenitate ipsimet cum Maximianistis Schismaticis
suis egissent, dum eorum aliquos, quamvis
omnes in Concilio Generali damnassent,
tamen ea etiam conditione, ut in quo essent
Clericali Ordine manerent, recepissent, &
Baptismum ab eis collatum approbassent.
Præterea, sicut in Concilio præcedenti
factum, mandatur, v. Schelstr.
diff. 3. c. 10.
ut ad alios Episcopos, & præcipue ad Anastasium
Papam darentur Epistolæ, in quibus ei
necessitas Donatistarum Clericos, si converti
voluerint, in suo Ordine servandi exponeretur,
quod etiam ab initio ejusdem Schismatis
fuiſſet observatum; nec ideo contemni Concilium ul-

Concilia
Carthaginensia.

P 3

tra-

(*) Aus allen diesen erhellet die Abhängigkeit
der Africanischen Kirchen von der Römischen.

Sæculum V. tramarinum, quod recipere Clericos
A. C. 401. Donatistas servato suo Ordine prohibe-
 ret, sed peti, ut ab hac Regula illi exci-
 piantur, de quibus spes esset, Ecclesiæ uti-
 les futuros. Hoc Concilium ultrama-
 rinum illud ipsum Concilium Italiæ esse
 videtur, de quo præcedens Concilium
 Carthaginense mentionem fecit. Aliun-
 de autem nihil de illo Concilio legimus.
 Quod dicitur de Clericis Donatistarum
 ab initio Schismatis receptis, id accipi po-
 test de Concilii Romani Decreto sub Pa-
 pa Melchiade, quod Episcopis a Majorino
 Ordinatis, si Schismati renuntiassent, pri-
 stinam Dignitatem asserebat.

*Sup. l. X. §.
 11. Aug. ep.
 43. al. 162. ad
 Glor. n. 16.*

S. Augustinus, ut hujus Concilii De-
 creta exequeretur, datis litteris, & adje-
 cto juramento promisit, se Donatistas, &
 omnia quæ haberent bona, nempe Ba-
 ptismum, Ordinationem, Professionem
 Continentiæ, (*) Virginum Benedictio-
 nem, recepturum. *Nos enim, inquit,
 nihil nisi errorem ipsorum rejicimus, at
 Nomen*

(*) Hic Interpretem Protestantem, qui vortum
 Continentiæ inter Catholicos emitti solitum con-
 temnit, & irridet, notare oportuisset, id a S. Au-
 gustino initio Sæculi V. inter Bona Ecclesiæ Ca-
 tholicæ fuisse adnumeratum.

Item hic advertendum, S. Augustinum Ba-
 ptismum & Ordinationem Donatistarum memo-
 rare, at de Confirmatione nullam mentionem
 facere.

Nomen Dei, & Sacramenta ejus agnosci- Sæculum V.
mus, & reveremur. Dum igitur ad Ec- A. C. 401.
clesiam Catholicam revertuntur, ea quæ
habebant, non accipiunt, sed ut ea ipsa,
quæ habent, utilia esse incipiant, id quod
non habent accipiunt, scilicet Charitatem.
 Imperator Honorius, ut omnibus palam *L. 37. C. Th.*
 fieret Donatistarum probum, Rescri- *de Hæret.*
 ptum, quod ipsi ab Imperatore Juliano
 obtinuerant, cum omnibus Actis ad ipso-
 rum causam pertinentibus, publice affi-
 gi jusserat. Hæc lex Honorii 26. Febr. *Sup. l. XV.*
 anno 400. data est. Et aliæ duæ Leges *§. 32.*
 ejusdem Imperatoris occurrunt, quæ *L. 34. L. 36.*
 Donatistarum tumultus respicere viden- *C. Theod. de*
 tur, nam ad Africanos directæ sunt. *Episc.*
 Ambæ de Clericorum Privilegiis ajunt,
 una 25. Jun. anno 399. altera 14. Julii
 anno 401. data.

§. XIV.

Magni Fratres Actionem movent.

Magni Fratres, alique Monachi ex Æ- *Pall. Dial.*
 gypto, qui Constantinopolim con- *p. 62.*
 fugerant, cum ipsorum opinione S. Joan-
 nes Chrysostomus justis postulationibus
 lentius satisfaceret, Imperatorem adie-
 runt. Compositis prolixis commenta-
 riis Monachos a Theophilo missos, ca-
 lumniæ, & ipsum Theophilum diverso-
 rum criminum accusabant. Rursus Im- *p. 63.*